

INHOUD

VERHAAL: WIE DOET ER NOU ZOIETS?	7
DE 7 SLECHTSTE TIPS OOIT!	12
DE BRUGKLAS VAN ➔ ELBERT SMELT	15
FIJN, ZO'N BREIN!	16
DO TRY THIS @ HOME! (1)	21
CHECK DE BIJBEL ➔ JOZUA	23
DE BRUGKLAS VAN ➔ ROBERT MAZIER	25
DO TRY THIS @ HOME! (2)	26
DE BRUGKLAS VAN ➔ TITIA CNOSSEN	28
DO TRY THIS @ HOME! (3)	29
LEREN LEREN	31
CHECK DE BIJBEL ➔ BERGEN	35
DE BRUGKLAS VAN ➔ SJANET ALBADA	37
DO TRY THIS @ HOME! (4)	38
DE WISKUNDELEERAAR	40
CHECK DE BIJBEL ➔ REBEKKA	42

DE BRUGKLAS VAN ➔ RENÉ RUITENBERG	44
DE LERARES FRANS	45
KEN JE TALENT	48
DE BRUGKLAS VAN ➔ ANNA EN LUKAS	51
WAT ZOU JIJ DOEN? ➔ KIEZEN MOET!	53
CHECK DE BIJBEL ➔ RUGZAK	55
DE BRUGKLAS VAN ➔ RINA MOLENAAR	57
VERHAAL: IK BESTA	58
BRUGKLAS—ABC	63
FUN!	76
VRIENDENPAGINA'S	84
NOTITEPAGINA'S	94

WIE DOET ER NOU ZOIETS?

'**NOOIT** gedacht dat ik nog eens aan het haar van Máxima zou zitten.' Peter grinnikt en duwt de randen van het papier nog wat vaster op het triplex. 'Dit wordt echt een knaller.'

'Het is vooral leuk, omdat ze op de foto net zo groot zijn als in het echt.' Marco knikt goedkeurend. 'Ik ben benieuwd wat de andere groepjes hebben bedacht.'

'Die hebben vast niet zo'n leuk idee als wij', vermoedt Saskia. 'En wij waren het enige groepje dat elkaar al kent van de basisschool, dat is ook handig. Het lijkt me best lastig om een actie te bedenken met drie onbekende kinderen. Waarvoor is de opbrengst ook alweer? Toch voor de voedselbank?'

'Ja.' Monica knikt. 'Wel een geluk dat we deze poster van de geschiedenisleraar mochten gebruiken. Ik ga straks mijn zusje appen. Ik weet zeker dat ze met Willem Alexander en Máxima op de foto wil.'

'Ze kan ook zelf Máxima zijn, want we zagen de koninklijke hoofden er nog uit.' Peter houdt een paar scharniertjes omhoog. 'Van die hoofden maken we een soort luikjes. Ze kunnen open en dicht.'

Saskia klapt opgetogen in haar handen. 'Dat is waar ook. En wat moeten mensen betalen? Wat ze zelf willen geven?'

Monica schudt haar hoofd. 'Dan geven ze misschien maar vijf eurocent. Twee euro?'

Peter knikt. 'Of meer. Mensen mogen ook een tientje geven. Het zijn wel onze koning en koningin. Houden jullie de plaat even vast, dan pak ik de handboor.'

'Niks meer aan doen.' Peter kijkt rond in het technieklokaal. Het is nog een beetje een vreemde plek voor hem, die school met al die lokalen. Heel anders dan basisschool Het Kompas, waar hij voor de vakantie nog

zat. Maar nu ze zo aan het klussen zijn, voelt hij zich ineens een beetje thuis. ‘Dat wordt lachen als we met Willem Alexander en Máxima onder onze arm door de stad lopen.’

‘Het is wel gelijk goeie reclame.’ Monica maakt snel nog een selfie voor de poster.

‘Dat is twee euro.’ Peter houdt zijn hand op.

‘Ja, da-ag.’ Monica schudt lachend haar hoofd. ‘Je denkt toch niet ... Wat is er?’

‘Ik wilde twee euro pakken om op de foto te gaan met Máxima, maar ...’ Peter voelt in allebei zijn broekzakken. ‘Mijn portemonnee is weg.’ Hij kijkt op de grond. ‘Hoe kan dat nou?’

‘Weet je zeker dat je ’m bij je had?’ wil Saskia weten. ‘Ik heb eens een kwartier naar mijn bril gezocht en die zat gewoon op m’n neus.’

‘Doe niet zo grappig. Natuurlijk heb ik mijn portemonnee bij me.’ Peter wrijft met een hand door zijn haren. ‘Wat moet ik nu doen?’

‘Zat er veel in?’ klinkt het vanaf de andere kant van het lokaal, waar Marco gelijk onder de tafels en stoelen aan het zoeken is.

‘In ieder geval twee briefjes van 10 euro. En een paar pasjes ... van school, van de bieb ... Daar kan ik nu wel naar fluiten.’

‘Dus geen bankpasjes, dat scheelt weer’, merkt Saskia op.

‘Nou, wat ben ik daar blij om’, reageert Peter met een chagrijnig gezicht.

‘Ik denk dat de portemonnee in de aula uit mijn zak is gehaald.’

‘Het was daar wel druk’, geeft Saskia toe. ‘Ik botste ook een paar keer tegen iemand op.’

‘Dat bedoel ik.’ Peter knikt. ‘En dan merk je niet dat iemand je portemonnee uit je zak haalt.’ Hij balt zijn vuisten. ‘Lekker begin van het voortgezet onderwijs. Weet je wat ik denk? Vanmorgen zat er in de aula een gozer met halflang, zwart haar de hele tijd naar me te loeren. Dat vond ik al vreemd. Toen we naar ons lokaal gingen, liep hij vlak achter me. Ik denk dat hij toen m’n portemonnee heeft gepakt, want ineens zag ik die gozer niet meer.’ Hij kijkt naar de poster van het koningspaar. De lol is even helemaal over. ‘Bah! Ik vind het hier gelijk niet leuk meer.’

‘Wat doe je?’ wil Marco weten. ‘Ga je wel met ons mee naar het centrum?’

‘Ik kan moeilijk naar huis gaan. Daar krijg ik die twintig euro niet door terug.’ Peter bukt zich en pakt de bovenkant van de triplexplaat. ‘Maar

als we klaar zijn ga ik direct naar het politiebureau.'

'Moet je het niet eerst aan de mentor vertellen?' stelt Saskia voor.

'Ik zie wel. Misschien doe ik het wel allebei. Als ik mijn portemonnee maar terugkrijg.'

'Zo, we zijn er.' Saskia kijkt even rond. 'Zetten we ons koningspaar midden op het plein of een beetje aan de kant?'

'Midden op het plein', vindt Monica. Ze wijst. 'Tussen die twee prullenbakken is een goeie plek.'

Peter en Marco zetten het bord met het koninklijk paar voorzichtig neer op het plein voor het gemeentehuis.

'Wie begint?' Peter kijkt zijn klasgenoten vragend aan.

'Jij', zegt Monica. 'Het is jouw idee.'

'Moet dat?' Peter baalt nog altijd van zijn gestolen portemonnee. Wie doet zoiets nou? En nog wel tijdens de introductieweek. Hij kijkt nog even naar de levensgrote afbeelding van koning Willem Alexander en koningin Máxima. 'Oké dan, met wie zal ik beginnen? Ja ...' Hij stapt op een vrouw van minstens zeventig jaar af. 'Dag mevrouw.'

De vrouw kijkt hem met een boze blik aan. 'Wat moet je?'

'U bent vast heel koningsgezind. Vindt u het leuk om met onze koning op de foto te gaan? Het kost maar twee ...'

'Op de foto met de koning?' De vrouw kijkt hem met grote ogen aan.

'Ja, wij zitten op het Groenewegencollege en moeten geld inzamelen ...'

'Het is je om mijn geld te doen.' De vrouw schudt haar hoofd. 'Dat dacht ik al!' Dan draait ze zich om en loopt hoofdschuddend weg.

Marco slaat Peter lachend op zijn schouder. 'Zo gaat het niet lukken. Ze dacht dat je een zakkenroller was.'

'Dat woord wil ik niet horen,' zegt Peter kwaad, 'nu moet ik gelijk weer aan mijn portemonnee denken.'

'Laat mij maar eens.' Gelijk loopt Saskia op een jongen af. 'Hoi. Volgens mij wil jij wel met koningin Máxima op de foto.'

De jongen grinnikt. 'Als dat zou kunnen. Daar droom ik al jaren van. Is ze hier?' Dan ziet hij de levensgrote foto. 'O, is dat alles.'

'Je kunt echt met haar op de foto. Kijk.' Saskia rent naar de foto en maakt een haakje aan de achterkant van het triplex los, zodat het hoofd van

Máxima losschiet. Gelijk steekt ze haar hoofd door het gat. 'Hallo. Wil die knappe jongen in dat groene shirt met mij op de foto?'

De jongen schiet in de lach. 'Dit verzoek kan ik niet weigeren.'

'Het kost minstens twee euro, voor het goede doel', zegt Saskia snel.

'Het mag ook meer zijn.' Ze duwt het hoofd van Máxima weer terug en maakt het haakje ernaast los.

De jongen haalt zijn portemonnee tevoorschijn en geeft Monica twee euro. 'Alsjeblieft. Wie neemt de foto?'

'Dat doe ik met jouw mobiel', zegt Peter. 'Ik kan de foto ook met mijn mobiel nemen en de foto doorsturen.'

'Neem die van mij maar.' De jongen geeft zijn mobiel, stopt zijn hoofd door het gat en zegt: 'Als Máxima deze knappe vent ziet, maakt Willem Alexander geen schijn van kans meer.'

Peter neemt een paar foto's en geeft de mobiel dan terug aan de jongen. 'Bedankt.'

Als de jongen is weggelopen, steekt Saskia plagend haar tong uit naar Peter. 'Zo doe je dat. Nu jij weer.'

'Let op.' Zonder aarzelen stapt Peter op een jonge vrouw af. 'U bent een van de grootste fans van onze koning.'

'Hoe weet je dat?' De vrouw kijkt hem verrast aan.

'Dat oranje shirt, dat vrolijke gezicht ... Die mensen herken ik uit duizenden', bluft Peter. 'Hoeveel geld zou u ervoor over hebben om samen met hem op de foto te gaan?'

'Met de koning? Zonder anderen? Minstens vijf euro.'

'Deal.' Peter klapt in zijn handen en wijst naar de poster. 'Het geld is voor het goeie doel.'

'Wat leuk. Hoe komen jullie daaraan? Is die te koop?'

'Het ligt eraan wat u ervoor overhebt.' Peter lacht. 'De poster vonden we in het geschiedenislokaal en die hebben we op een grote plaat triplex geplakt en daarna de hoofden eruit gezaagd. Maar ...' Hij wijst. 'Als u uw mobiel geeft, zal ik de foto maken.'

'Een mooi gezicht, al zeg ik het zelf', zegt de vrouw lachend als ze haar mobieltje weer in haar zak stopt.

'Nu ik.' Monica stapt op een jongen af. 'Hoi, ik ben Máxima en ik zou het ...'

‘En ik ben de president van Amerika.’ De jongen grinnikt. ‘Jullie zijn zeker brugsmurfen van het Groenewegencollege?’

‘Ja, wil je alsjeblieft op de foto met me?’ Monica kijkt de jongen smekend aan. ‘Ah ... please. Het is voor de voedselbank.’

‘Oké dan. Ben ik Máxima of Willem Alexander?’

Monica schiet in de lach. ‘Wat denk je zelf?’

‘Het lijkt me leuker om Máxima te zijn’, zegt de jongen. ‘Maar laat ik toch maar achter de foto van onze koning gaan staan. Kijken of mijn vriendin mijn hoofd herkent.’

‘Bijna 55 euro’, zegt Saskia trots, als ze twee uur later het geld aan mevrouw De Winter geeft.

De lerares knikt bewonderend. ‘Een geweldig leuk idee met een prachtige opbrengst. Maar ...’ Ze kijkt naar Peter. ‘Waarom kijk je niet wat blijer?’

‘Ik ben mijn portemonnee kwijt. Die is vanmorgen in de aula gestolen.’

‘Meen je dat?’ Mevrouw De Winter slaat geschrokken een hand voor haar mond.

‘Ja, ik ga zo aangifte doen op het politiebureau.’ Het chagrijn dat Peter door de foto-actie even was kwijtgeraakt, is weer helemaal terug.

‘Maar waarom ben je er zo zeker van dat hij is gestolen?’ Mevrouw De Winter trekt de bureaula open en houdt een portemonnee omhoog.

‘Hè?’ Peter kijkt met open mond naar de portemonnee. Die is van hem, dat weet hij zeker. ‘Maar ... hoe komt u daar nou aan?’

‘Een mevrouw heeft hem gevonden op het pad voor de school.’

‘Dus ...’ Peter voelt dat hij rood wordt.

‘Dus je hoeft niet naar het politiebureau, maar kunt rustig op school blijven. Welkom op het Groenewegencollege!’

(HM)

DE 7 SLECHTSTE TIPS OOI!

1 MAAK ZO SNEL MOGELIJK VRIENDEN.

Op zich is het leuk om snel contact te hebben met je klasgenoten. Dat maakt het gezellig om naar school te gaan. Samen is het ook makkelijker om allerlei nieuwe dingen te beleven. Maar: echt vrienden maken duurt soms wat langer, en dat is helemaal niet erg. Want die jongen die op de eerste dag zulke leuke grappen maakte, blijkt misschien na een maand toch niet zo goed bij jou te passen. En hoe leuk is het als je er na een hele poos achter komt dat dat verlegen meisje dezelfde hobby heeft als jij? En dat zij misschien wel je bff wordt voor de rest van je leven! Dan maken die paar weekjes toch niet uit?

2 HET IS KEIHARD WERKEN OP DE MIDDELBARE SCHOOL, DUS DOE JE BEST.

Je gaat natuurlijk naar school om wat te leren, anders zou je net zo goed niet kunnen gaan. En om dingen te leren, moet je zelf niet achterover hangen, maar wel wat uitvoeren. Maar als het goed is, heb je tijd om te werken en ook tijd om andere dingen te doen: sport of muziek, kerkclub, vrienden, familie, verzin het maar. En superbelangrijk: je moet ook nog tijd overhouden om gewoon een keer niks te doen. Als je merkt dat je niet meer zo chill bent en steeds harder gaat werken, is het dus tijd om te relaxen.

3 BLIJF WIE JE BENT.

Net als tip 1 en 2 lijkt dit ook best een goeie. Maar ... ook deze tip heeft een MAAR. Het is goed om jezelf niet steeds aan te passen aan wat andere mensen vinden. MAAR. Het hoort ook bij het voortgezet onderwijs dat je nieuwe dingen leert, nieuwe vrienden krijgt, langzaam

volwassen wordt. Dat gaat best lastig zonder ... verandering. Wees dus niet bang om te veranderen. Het resultaat wordt mooi 😊.

4 WEES ZELFSTANDIG – DOE ZOVEEL MOGELIJK ZELF.

Als je dan toch bezig bent om volwassen te gaan worden, moet je vast ook alles zelf uitzoeken. Not! Het is juist heel slim om andere mensen om hulp te vragen. Of om gewoon over iets te praten dat je hebt meegeemaakt. Als andere mensen weten hoe het met jou gaat, kunnen ze met je meeleven. Gelukkig zijn er veel mensen die je om hulp kunt vragen bij allerlei situaties. Vrienden, leraren, je mentor, je ouders of broers en zussen. Ook zijn er veel goede sites waar je kunt chatten als je een vraag hebt, bijvoorbeeld via jongeren.chris.nl/chat.

5 WERK AAN JE COÖRDINATIE EN LET OP WAT ER OM JE HEEN GEBEURT OM TE VOORKOMEN DAT JE OVER JE EIGEN BENEN STRUIKELT. DAN HOEF JE JE NOOIT TE SCHAMEN.

Je kunt natuurlijk keihard gaan oefenen naar aanleiding van deze tip van internet. Dat kan, ja. Of ... je bespaart jezelf uren trainen door gewoon te bedenken dat iedereen weleens struikelt, zeker op een school waar heel veel mensen rondlopen. Dat maakt echt niet uit. En als mensen om je gestruikeld moeten lachen, dan kan dat, want het ziet er vast wel grappig uit 😊. Dan lach je gewoon gezellig mee.

6 NEEM ALTIJD EXTRA KLEREN MEE. EN EXTRA ONDERGOED! MISSCHIEF KNOEI JE OP JE KLEREN, DAN BEN JE TENMINSTE OVERAL OP VOORBEREID.

Nog eentje over zogenaamd gênante situaties. Maar wat een gedoe, voor iets wat eigenlijk helemaal niet erg is. Als je altijd overal op voorbereid wilt zijn, dan wordt je leven wel erg stresserig. Want je weet nou eenmaal niet altijd wat er gaat gebeuren. Dat weet God alleen, en gelukkig ook maar! God vindt bovendien jouw binnenkant veel belangrijker dan je buitenkant, Hij kent je goed en houdt van je. Een kilo hagelslag in je shirt kan dat niet veranderen.

7 NEEM BOTERHAMZAKJES MEE IN PLAATS VAN EEN BROODTROMMEL.

Als iedereen zijn of haar brood in een plastic zakje doet, voelt het misschien gek als jij een broodtrommel in je tas vervoert. Maar het zou mooi zijn als je je af en toe afvraagt waarom je iets doet: voor jezelf, of voor anderen? Plastic is niet goed voor het milieu. Dieren kunnen last krijgen van jouw afval. Laat je dat gebeuren, omdat je bang bent dat anderen je stom vinden als je een broodbak meeneemt? Of ben jij zo stoer om het anders te doen? Dan heb jij in elk geval geen geplet brood!

(KN)

DE BRUGKLAS VAN ➔ **ELBERT SMELT**

MIJN NAAM ➔ Elbert Smelt

MIJN WERK ➔ leadzanger Trinity en presentator

Oei, ik weet het nog zo goed: Met een tweedehands fiets uit het jaar nul stond ik in de ochtendschemer te wachten op de anderen die ook de 13 kilometer naar de nieuwe school moesten fietsen. Mijn ouders hadden in hun tomeloze liefde mij op het hart gedrukt een leren schoudertas te nemen ('Die zijn veel beter voor je boeken die je allemaal zo mooi hebt lopen kaften'). En fietstassen moest ik ook echt ('Dat is zó handig'). Nou, je voelt hem al: alleen de nerds en de meisjes wilden nog met mij fietsen ... Met een rotgang fietsten wij elke dag heen en weer met onze colonne bruggers. Iedereen ging in het begin voor hoge cijfers en het was nog niet stoer om een 5,5 te halen. Dat kwam allemaal pas later. Al gauw hadden we klassenfeest. We moesten slown, oftewel dansen met een meisje terwijl je elkaar vasthebt. Griezellig.

En ik leerde natuurlijk voor 't eerst van mijn leven wiskunde, Frans en nog wat meer rare vakken. Maar weet je wat ik vooral leerde? Op eigen benen staan. En niet opgeven als iets moeilijk is. Daar heb ik nu nog steeds wat aan. En al die pesterijtjes richting brugklassers? Dat doen die ouderejaars gewoon omdat ze stiekem terugverlangen naar lekker jong, ijverig en fanatiek zijn.

Ik wens je veel vrede met jezelf toe, en lol om je eigen-aardigheden. Niets of niemand kan ook maar IETS veranderen aan Gods plezier om jou, of aan zijn liefde voor jou. Fiets met een glimlach!

WWW.BANDTRINITY.COM